

[Eva Kjer Hansen]

Vi glæder os skam meget i Venstre over det gode valgresultat, vi opnåede i tirsdags, men jeg synes, at vi også skal sørge for at give kommunalpolitikkerne ude omkring nogle opgaver, som de har ansvaret for, nogle opgaver, som de skal løse, fordi de nu engang er de bedste til at løse dem.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor regeringen – når regeringen nu gerne vil give kommunerne 400 mio. kr. til at ansætte mere personale inden for ældreområdet og børneområdet – ikke giver de 400 mio. kr. over bloktilskuddene, som er den normale finansieringsmodel. Men nej, rødsklöverregeringen vil styre de kommunale udgifter. Rødsklöverregeringen vil bestemme, hvordan kommunernes politik skal være på disse områder, og derfor laver man en refusionsordning i stedet for at benytte bloktilskudsmodellen. Det er direkte styring af kommunerne.

Til hr. Jan Petersen skal jeg sige, at den undersøgelse, jeg henviste til, er den, der hedder »Børn i Kø«, og den er bl.a. lavet af Pædagogisk Medhjælper Forbund. Jeg benyttede bare anledningen til at understrege, at jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at de ti kommuner, der havde de længste ventelister, alle sammen – i hvert fald indtil i tirsdags – var socialdemokratiske styrede. Det synes jeg er værd at bemærke.

Jeg har tidligere været inde på, hvad vi gerne vil i Venstre: Vi vil gerne skabe frihed for børnefamilierne, så man er økonomisk ligestillet, uanset hvilken måde man ønsker at få sine børn passeret på. Der er f.eks. mange familier, der ikke kan gøre brug af de offentlige pasningsordninger, fordi de ikke har åbent på det tidspunkt, hvor familierne har et pasningsbehov – det gælder f.eks. sygeplejersker, chauffører og andre, som arbejder på andre tidspunkter, om aftenen og natten og i weekenderne – og de er fuldstændig overladt til sig selv. Hvis man lod pengene følge barnet, ville også de familier få del i de offentlige tilskud til børnepasning og kunne dermed lave den børnepasningsordning, der nu passer dem bedst. Jeg kan ikke forstå, hvorfor rødsklöverregeringen, når den nu så gerne vil tilgodese børnefamilierne, har valgt nogle grupper ud, der overhovedet ikke må få del i de offentlige tilskud. Jeg kan ikke forstå, hvorfor forældre f.eks. ikke må få lov til selv at passe deres børn med et tilskud fra det offentlige, når de nu gerne vil.

Formanden:

Formanden kan somme tider have lidt svært ved at forstå, at man ikke ved, hvornår der er gået 2 minutter, med den lampe, der lyser så tydeligt!

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Jeg kan ikke forstå, at fru Eva Kjer Hansens hukommelse er så kort. Jeg synes, det er en umådelig klog måde, regeringen har givet de 400 mio. kr. til kommunerne på, nemlig til øgede personaleudgifter, for enhver, der sad i Socialudvalget dengang, husker, hvordan de 280 mio. kr., der skulle gives til de ældre, blev brugt. De blev ikke brugt til de ældre, de blev brugt til alt muligt andet, og de blev netop ydet over bloktilskuddene. Derfor er det utrolig klogt, som man har gjort det denne gang, nemlig målrettet pengene.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Fru Eva Kjer Hansen nævnte, at de 10 kommuner med de længste ventelister havde en bestemt politisk sammensætning, som jeg skulle have et loyalitetsforhold til – sådan blev det ikke udtrykt, men sådan var det vel ment. Jeg ved ikke, om fru Eva Kjer Hansen ville gøre Folketinget og offentligheden den ulejlighed så også at oplyse, hvorledes dækningsprocenten er i de pågældende kommuner. Det kunne i øvrigt være interessant at studere nærmere, hvilken sammensætning der så er af børn i de samme kommuner.

Jeg lægger altså op til, at vi tager en saglig debat, for jeg mener ikke, at påstanden holder, og det vil fru Eva Kjer Hansen erkende, efterhånden som ansvaret for det kommunale arbejde bliver lidt større. Det holder ikke at diskutere ventelisteproblemer så firkantet, som Venstre har forsøgt sig med.

Nu har jeg selv fornøjelsen af at have prøvet at leve i og betjene mig af de offentlige pasningstilbud i såvel en stor socialdemokratisk kommune med problemer som en lille Venstre-kommune. Det kunne jo være en væsentlig vinkel, at man faktisk har prøvet det på sin egen krop. Den oplevelse har fru Eva Kjer Hansen måske til gode.